

אבא ארבו

מסוכן מאוד להשתמש בכנסת בנשק האי-רוני. רמת-הידיונים בכנסת פשוט מדי מכדי להתאים לסיגנון זה, וישנה תמיד הסכנה שה-שומעים והעיתונות יקבלו את הדברים האירורניים כלשונם. זה כבר קרה לנו כמה פעמים. בכל זאת החלטנו לנקוט הפעם סיגנון זה - כי אין דרך טובה יותר להתייחס אל השר אבן. בדין על תקציב משרדו הוא נאם נאום מלחמתי בלתי-מתפשר. בתגובה על כך נשאנו את הנאום הבא:

כבוד היושב-ראש, כנסת בכבוד. מבול של השמצות וזדוניות ועלילות מרושעות הומטר ב-חודשים האחרונים על ראשו של שר חוצנו, מר אבא אבן. כאיש ישר, חובתי בחיכוך זה היא להגן עליו מפני מוצאי הלעז, ולמשמצים אל תהי תקוהו.

העוול הגדול לשר אבן

מעדידים על השר אבן כאילו הוא פועל למען שלום. זהו שקר גם, שאין מרושע ממנו. עיסקו

- עזה, בתנאי ששתי מדינות ארץ-ישראל תהיינה קשורות ביניהן מראש באמנה מחייבת ובתיקוימא.
- (3) להכליל באמנה זו את העקרונות של תנועה חופשית בכל רחבי הארץ לאזרחי שתי המדינות, תיאום כלכלי ואי-התנחלות ללא הסכמה הדדית.
- (4) לשמור על אחדות ירושלים, כבירת שתי המדינות, עליי מתן מעמד סביר ומכובד לעם הפלסטיני בה.
- (5) להבטיח, בערובות צבאיות ממשיות ב-שנה, את הפיכת מידבר-סיני ונהר הירדן כגבולות-ביטחון משותפים של שתי המדינות.
- (6) לפתור פיתרון שלם וצודק את בעיית הפליטים, על דעתן ועל אחריותן של שתי הממשלות.
- (7) להזמין את עבריהן להצטרף לפלסטין, או להשתלב באמנה כיחידה שלישית.
- (8) לשמור את הזיקה של מדינת-ישראל לעולם היהודי ואת זיקת פלסטין לעולם הערבי.

היונה שנלא הייתה

כבוד היושב ראש, משאומתן זה יפתח, מן הסתם, עלי ידי הדברות בין ישראל למנהיגי העם הפלסטיני בשטחים המוחזקים. אולם יש להודיע מראש כי ישראל מוכנה בכל עת לצרף למשאומתן, כמעמד נאות, את מנהיגי "אלי-פתח" ושאר אירגוני-הלוחמה היהודיים, אם מוכנים הם להמיר את נתיב המירוץ בנתיב של הירכרות תוך כבוד הדדי. לא אנתנו נבחר את מנהיגי העם הפלסטיני, ואין לנו עניין בקווילינגים. האומה הפלסטינית תבחר את מנהיגיה, ותאשר את ההסדר שיושג בדרך של משאל-עם חופשי.

מסוגל לגלות את קיומו של עם פלסטיני אף במסקופ אפטרונומי, וזדהלה קרה תוקפת אותו נוכח עצם האפשרות שתקום מדינה ערביית נוספת - אפילו תהיה זאת המדינה הערבית הראשונה שתכרות עיטנו שלום של אמת וביטחון. לכן היה מוקדם חלק חשוב מנאומי שילשום, כשדובר על האינטרסים היסודיים של "ישראל, ירדן והציבור הערבי הארץ-ישראלי" - ציבור, לא אומה - במסיגרת של חוזה שלום מקיף בין שתי מדינות.

דרוש מיניסטריון חדש!

אנו דוחים, אפוא, מכל וכל את מלל הזדון ושפע הלעז ומטר הבלע המופנים אל השר אבן; ואני מוכנים להוציא לו תעודת-הכשר למהרין כלוחם למען קיום המצב של לא מלחמה ולא שלום, לא הסדר ולא נסיגה, לפי מיטב ההסכמה של הליכוד הלאומי, מגחיל עד מפ"ם. מר אבן עמד ויעמוד כצוק איתן נגד שלום כפוי, נגד שלום רצוי, ונגד שלום מצוי. ואילו אנו, הרוצים בשלום, המאמינים כי ה-שלום הוא גם צורך עיוני וגם אפשרות מע-שית, סבורים שיש להוציא את מכלול המשי-מה הזאת מידו מר אבן ואבני-החצין של מושי-רדן, ולהעבירה לידי מיניסטריון ממלכתי חדש, אשר יהיה אמון על מלאכת השלום, מצויד למשימה זו וערוך לקראתה בלב פתוח ובנפש הפצה.

שמונה עיקרים של תוכנית-שלום

- למיניסטריון כזה, אילו קם, היינו נותנים את ההנחיות הבאות לפעולה:
- (1) לקרוא לעם הפלסטיני באשר הוא, להקים הנהגה לאומית שתכנס למשאומתן גלוי להשגת שלום של ביטחון וללא סיפוח.
- (2) למסור להנהגה זו תוכנית-שלום מגובשת, שעיקרה תקומתה של מדינה פלסטינית בכל השטח המוחזק של יהודה, שומרון ורצועת-

אריריה-פעלים ורביה-תושיה הוא בלי-מולד ב-יתחום הלוחמה המדינית, השלמה נאה למטו-סיב ולתותחים של שרביט-החונן. ודוגמה מזהירה לכך שמענו שלשום, בנאום מזהיר שלא היתה בו אף מילה אחת של הבנת הצד השני, של נסיון לקרב את העמדות. מעדידים על השר אבן כאילו הוא מוכן לוותר על איוה שהם שטחים למען השלום. גם זוהי האשמה חסרת-ישר, העושה עוול לאיש.

אמנם, מדי פעם משמיע השר אבן דברים ברוח זו, כדי לסבר את אוזני העולם. אך הוא מקפיד תמיד, בניסוחים המרקיעים שחקים של תחביר והצוללים לתהומות של עמי-קוח מחשבתית, להצמיד לדיבורים אלה תנאים, המבטיחים מראש ששום ממשלה ערבית לא תוכל לקבל את ההצעות הנדיבות. כך נהנה השר אבן משני העולמות - בולט כסלע של שלום במים העכורים של המרחב, וגם משמש אבן-נגף ב-דרכו של כל המבקש להסיג את ישראל אף משעל אדמה אחד.

אחמול אישר כאן השר דיין שהוא יתנגד לגבולות ה-4 ביוני אפילו תמורת שלום-אמת - שלום אמת! - וקבע שבם ראש הממשלה וגם השר אבן מתנגדים לשלום-אמת במחיר זה! ל-על השר אבן כאילו הוא מכין כניעה ל-יומתן של המעצמות הגדולות, העולות - הם וחלילה - לכפות שלום על המרחב. גם זוהי השמצה גסה.

השר אבן הזדרז לטרפה, במיטב יכולתו ה-לוגיסטית, את יוזמת המעצמות, עוד לפני שזו יצאה מנמלי-הבית. הוא הכריז מראש שלא איכפת לו מה טיב השלום העשוי להתגבש ביוזמת המעצמות - עצם מען היוזמים פוסל מראש כל שלום כזה.

מעדידים על השר אבן כאילו עלול הוא לסטות מירכו ולעלות על נתיב השלום עם העם הפלסטיני, העם היחיד המסוגל והמוכן לעשות שלום של ממש. גלוי ר-רישמתי. זוהי העלילה הניתעבת מכל. השר אבן אינו

הסדר עם עבד-אל-נאצר

ייתכן מאוד, שמנהיגי פלסטין לא ינהלו עימנו משא-ומתן ללא אישור גלוי או סמוי של מצריים. אדרכא - נעודו אותם לקיים מגע עם נשיא מצריים, ותוך כדי כך לתחך בינו לבין ישראל, כך שהסדר מדיני ישראלי-מצרי יהיה צמוד לחוזה-השלום הישראלי-פלסטיני.

הסדר זה חייב להבטיח חופש מאיהם צבאי, להלכה ולמעשה; מעבר חופשי בתעלה ובמרי-צרים; הפסקת הלוחמה; הכרה ברובנות ישר-ראל ובגבולותיה; והודעה כי השלום הפדפי-טיני הביא לידי סיום את הפיכסוך בין ישראל והעולם הערבי.

שלום מצוי - או מלחמת-נצח

ולאלה האומרים כי הדבר אמנם רצוי אך אינו אפשרי - אחת תשובתנו: יועמד הדבר במיכח של ביצוע. מיכח זה אינו מה להפסיד בו - אפשר רק לזכות בו.

זהו השלום הרצוי, זהו גם השלום ה-מצוי. והכרירה היחידה היא בינו ובין שלום כפוי, או גרוע עוד יותר - מלחמת-נצח, עד כדי התאבדות גרעינית הדרית.

כדי להשיג שלום זה דרושים, כדברי השר אבן, "מעפלי דמיון ותנופת העזה" - וחבל שהוא ומשרדו הסרים שתי תכונות אלה לחלוטין.

אחת הידרה בעלת ששת הראשים, ואמרת: לא; הוא לא ברשימה.

... גברתי היושבת-ראש, הדבר הזה מגלה מחלה עמוקה, שהזרנו מפניה עוד בעת הדיון על חוק-הטלוויזיה עצמו. הנהרתי או מפני הסכנה הטלוויזיה תיהפך לכלבי-בית. היום אני קובע שהיא לא הופכת לכלבי-בית, אלא לכלבי-שמירה של המימסד. מוב-סח ששום דבר השנוי במחלוקת אמיתית לא יישמע, ששום דבר שאינו נעים ל-ממשלה או למימסד לא יישמע. ואני סמוך ובטוח שהשר גלילי ימצא תמיד הנמקה פורמליסטית, כדי להוכיח שאסור לשמוע מה שהממשלה לא רוצה שישמעו.

העובדה שאינה ניתנת לעיורור היא ש-דיעות השנויות במחלוקת אמיתית, דיעות נונקונפורמיסטיות באמת, אינן מושמעות, לא ברלי, לא בטלוויזיה, וכל - - -

שושנה ארבל-אלמוזלנינו: שומ-עים יותר מדוי **אורי אבנרי:** אני יודע הצנזורה ה-קיימת לא מספיקה לכם. הייתם רוצים ללחוץ עוד קצת, ואתם עוד תלחצו. אם יהיה לכם, חלילה, רוב יציב בכנסת אחרי הבחירות הבאות קל לתאר מה תהיה דמות הטלוויזיה הזו

עצמו: "עזת משוע של האמת." ובכן, נסארה רשימה של שישה שמות, שלדעת ששת הפונקצינרים המפלגתיים האלה הם כשרים לראיון, ונקבע שבמשך ששת השבועות הקרובים לא יראוין שום אדם אחר - אפילו אם הוא קשור בעניין בוער כלשהו, כמו עניין המטוס בציריך.

וזה בתוכנית הכפופה לחטיבת החדשות! אסור לראיון שום אדם הקשור בענייני-דיומא, אלא אם כן הוא נכלל מראש ב-רשימה שאושרה עליידי הוועדה-מנהל... **היו"ר דבורה נצר:** חברי-הכנסת אבנרי, אני מבקשת לדעת מה אתה מציע - ובזה תסיים.

אורי אבנרי: גברתי היושבת-ראש, אני יכול אולי לחזור ולאמר מה שכבר אמרתי: אני מציע שהנושא הזה יועבר לוועדה. לא ייתכן, לדעתי, שהכנסת לא תתן את דעתה עליו. ובכן, באה הפרשה של רביאלוף לסקוב, והיא המוכיחה. הוא לא היה ברשימה של השישה. בטלוויזיה לא היו נביאים שניבאו מראש שבמשך שישה שבועות יאה עניין הנמלים יהיה פיתאום אקטואלי, חייב פית-אום דיון, יעניין פיתאום את הציבור. קבעו ראיון עם רביאלוף לסקוב - ואז באה

הפרשה של רביאלוף לסקוב אינה אלא חלק ממסכת התוכנית במחיצה אחת ותוכ-במיסגרת התוכנית במחיצה אחת ותוכ-נית אחרות מבקשים אנשי הטלוויזיה לע-רוך ראיונות עם אישים הקשורים בעניינים מעניינים את הציבור, כאשר הם מעניי-נים את הציבור, לפי שיקול עיתונאי שטורי.

בא הוועדה-מנהל, שהוא קבוצה קטנה של פונקצינרים מפלגתיים ותורלא, שאף אחד מהם אינו עיתונאי ואין לו מושג ב-עיתונות (להוציא אחד ששהיה פעם איש-וה עורך באיזשהו עיתון של מפא"י שפס-ט את הרגל) ותובע לעצמו את הסמכות לק-בוע בני יראויין, למי לא.

הוא דרש מן העובדים רשימה של מרו-איניים. העובדים הגישו רשימה של שלו-שים שמות. לא היו אלה אנשים שהיו צריכים להתראוין מיד, אלא אנשים שונים הקשורים בענייני דיומא, שמתוכם התכוננו העובדים לבחור מועמדים לראיונות לפי המאורעות. דבר סביר ומובן מאליו. בא הוועדה-מנהל, פסל את הרשימה כולה וביקש רשימה מצומצמת. הוגשה רשימה של עשרה שמות. בא הוועדה-מנהל ופסל ארבע שמות מתוך העשרה. את מי פסל? לפי איוה קריטריון פסל?